

Hrozba útoků

Expert: Jen drahé kamery bezpečnost neuhlídají, selhávají lidé

Útok nemocné ženy ve škole ve Žďáru nad Sázavou, po němž zemřel šestnáctiletý student. Vystřílená restaurace v Uherském Brodě. Útoky islamistických extrémistů v západní Evropě. Podle bezpečnostního experta Jiřího Dolejše existuje reálná hrozba, že podobných incidentů bude v Česku přibývat.

Ministerstva a další státní úřady, přehrady, kulturní památky, školy, nádraží nebo třeba veřejnoprávní média. To jsou některá z míst, kde by podle odborníků měly být podstatně vyšší nároky na ochranu lidí i majetku. Bezpečnostní konzultant Jiří Dolejš má za sebou mnohaletou zkušenost s prací u několika ministerstev nebo Českého rozhlasu. Tvrdí, že úroveň zabezpečení není na špatné úrovni, horší to je ovšem s dodržováním nastavených pravidel a zásad.

"Dodržování konkrétních bezpečnostních mechanismů je mnohdy nedůsledné," řekl Dolejš pro on-line deník TÝDEN.CZ. Tvrdí, že o konkrétních objektech hovořit právě vzhledem k bezpečnosti nemůže. Jeho zkušenosti ovšem ukazují na některé obecné problémy.

Někdy se například stává, že se lidé na různých "uzavřených" úřadech pohybují bez doprovodu, ačkoli podle předpisů by s nimi měl jít člen ochranky. Stává se i to, že se zaměstnanci odmítají prokazovat průkazy, protože si myslí, že je ochranka musí znát. "Zaměstnanci to berou jako buzeraci, ale to je chyba," poznamenal Dolejš.

Podle něho se bezpečnost objektů začíná často řešit až v okamžiku, kdy se něco stane. "Úřady mnohdy zaplatí stovky tisíc korun za drahý kamerový systém, ale pak ho stejně ani pořádně nepoužívají a do budovy pouští prakticky kohokoli. Právě nedůslednost pokládám za největší problém a nebezpečí," konstatoval Dolejš.

"Na prvním místě je vždycky lidský faktor, kvalitní ostraha, dodržování bezpečnostních zásad, a pak až peníze na drahé zabezpečení. Někdy přitom stačí třeba místo kliky namontovat na dveře kouli, nainstalovat bzučák a videotelefon," dodal bezpečnostní expert.

Právě kvalitní ostraha je patrně největším problémem zajišťování bezpečnosti důležitých objektů. Bezpečnostní agentury mnohdy zaměstnávají lidi s různými fyzickými handicapy. "Před pár lety se plošně za velké peníze zaváděly kamerové systémy, ale bez toho, aby někdo sledoval obrazovky, nemají význam," tvrdí Dolejš, i když uznává, že moderní kamerový systém s vyhodnocovacím zařízením je platným prvkem ochrany objektu.

Když se šetří, dost často se seškrτά rozpočet na bezpečnost. Stává se, že zabezpečení objektů se přesouvá na vedlejší kolej. "Samozřejmě není možné riziko úplně odstranit, ochrana nikdy nemůže být stoprocentní, ale je možné nebezpečí významně snížit, a to i za relativně málo peněz," je přesvědčen Dolejš.

Připomíná akci z devadesátých let, kdy pracoval jako bezpečnostní expert v Národním památkovém ústavu a kdy si Útvar rychlého nasazení (URNA) modelově vyzkoušel zásah v některých kulturních památkách, například na Karlštejně nebo Konopišti. Do poslední chvíle se cvičení podařilo utajit před veřejností i novináři. Cvičili například situaci, kdy by teroristé chtěli unést významnou státní návštěvu.

"Mělo to velký preventivní význam," uzavírá Dolejš. "Policisté se dostali k objektům, kde normálně necvičí, lidé z Národního památkového ústavu zase získali nový pohled na ochranu památek."

AUTOR: PAVEL BAROCH